

2 Χρόνια Ρωσο – ουκρανικού Πολέμου.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.

Βολοντομίρ Ζελένσκυ-Βλαντιμίρ Πούτιν.

«Δέν ἦτο σιδηροῦν τὸ σῶμα μου, ἀλλὰ σιδηρὰ ἡ ψυχὴ μου».

Ναπολέον Βοναπάρτης(1769-1821).

Την 24^η Φεβρουαρίου 2024, ο Ρωσο-ουκρανικός Πόλεμος θα εισέλθει στο τρίτο έτος, χωρίς να διακρίνονται προς το παρόν προοπτικές τερματισμού του. Το Φεβρουάριο το 2022 πριν την ρωσική εισβολή, μια τέτοια εκτίμηση φαίνονταν απίθανη. Οι δύο Πρόεδροι δείχνουν αποφασισμένοι να το πάνε μέχρι τέλους. Ο Βλαντιμίρ Πούτιν δήλωσε ότι η **«Ειδική Στρατιωτική Επιχείρηση»** που εξαπέλυσε προκειμένου να προστατεύσει την Ρωσία, θα ολοκληρωθεί όταν επιτευχθούν οι στόχοι της, που είναι:

i. Η προστασία των ρωσόφωνων πολιτών των επαρχιών Ντονέτσκ και Λουγκάνσκ.

Στις 30 Σεπτεμβρίου 2022, ο Βλαντιμίρ Πούτιν ενσωμάτωσε τις περιφέρειες Λουγκάνσκ, Ντονέτσκ, Ζαπορίζια και Χερσώνα στην ρωσική επικράτεια. Τα υπό ρωσική κατοχή εδάφη ανέρχονται σε 87.000 χλμ² και αντιστοιχούν στο 18% της συνολικής εκτάσεως της Ουκρανίας. Η Ρωσία εκτός από τη χερσόνησο της Κριμαίας, δεν κατέχει το 100% των υπολοίπων περιοχών.

ii. Η αποναζιστικοποίηση της Ουκρανίας από την εθνικιστική ηγεσία της.

iii. Η αποστρατικοποίηση και η απαγόρευση εντάξεως της Ουκρανίας στο NATO.

Από την πλευρά του ο Βολοντομίρ Ζελένσκι ανακοίνωσε ότι ο πόλεμος θα λήξει όταν η Ουκρανία ανακτήσει όλα τα εδάφη που κατείχε, κατά την κήρυξη της ανεξαρτησίας της το 1991, μετά την διάλυση της ΕΣΣΔ(Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών), δηλαδή τις επαρχίες Ντονέσκ, Λουγκάνσκ, Χερσώνας, Ζαπορίζια και τη Χερσόνησο της Κριμαίας.

Η Ουκρανική Αντεπίθεση.

Τον Ιούνιο του 2023 η ουκρανική αντεπίθεση απέτυχε να διασπάσει τη ρωσική άμυνα. Οι Ουκρανοί έθεσαν ως αντικειμενικό σκοπό την αποκοπή της χερσονήσου της Κριμαίας από εδάφους, με τη προϋπόθεση ότι θα προήλαυναν μέχρι την Αζοφική θάλασσα. Ο Ρωσικός στρατός οργάνωσε διαδοχικές γραμμές αμύνης, οι οποίες περιλάμβαναν εκτεταμένα ναρκοπέδια, αντιαρματικές τάφρους, συρματοπλέγματα και δαιδαλώδεις σειρές ορυγμάτων που παρέπεμπαν στο Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι Ρώσοι προκειμένου να αυξάνουν την ισχύ των εκρήξεων, συνηθίζουν να τοποθετούν 2 ή και 3 αντιαρματικές νάρκες μαζί, για να ακινητοποιούν τα βαριά δυτικά άρματα που προμηθεύτηκε ο Ουκρανικός στρατός. [βλέπε σχετικό άρθρο, Σημείωση 8(Το Πρώτο Έτος του Ρωσο-ουκρανικού Πολέμου)]. Η τακτική αν και «παλιομοδίτικη» απέδωσε, επιβεβαιώνοντας το κανόνα ότι η κατοχή του εδάφους καθορίζει τον νικητή του πολέμου και ότι μόνο ο στρατός μπορεί να κατέχει έδαφος.

Η Κατάσταση με την 9^η Ιανουάριου 2024.

Οι Αντίπαλες Δυνάμεις: Οι Ρωσικές Δυνάμεις που έχουν αναπτυχθεί στην Ουκρανία ανέρχονται σε 300.000 άνδρες υπό την Διοίκηση του Στρατηγού Αλεξάντερ Ντβορικόφ[1962- (Aleksandr Dvornikov)]. Την 2^α Δεκεμβρίου 2023, ο Πούτιν υπέγραψε διάταγμα για την ενίσχυση του προσωπικού του ρωσικού στρατού με 170.000 επιπλέον συμβασιούχους οπλίτες ή στρατεύσιμους, ώστε το προσωπικό του να ανέλθει σε 1,32 εκατομμύρια. Η Ουκρανία μετά την επιστράτευση έχει υπό τα όπλα 800.000 άνδρες υπό την διοίκηση του Αντιστράτηγου Ολκσάντερ Σούρσκι[1965-(Oleksandr Syrskyi)].

Ο Στρατηγός Αλεξάντερ Ντβορικόφ, ο Αντιστράτηγος Ολκσάντερ Σούρσκι.

Αυτή τη περίοδο η κατάσταση έχει σταθεροποιηθεί σε ένα μέτωπο μήκους 900 χλμ από βορρά προς νότο, όπως φαίνεται στο χάρτη, με την διακεκομμένη κόκκινη γραμμή.

19 Δεκεμβρίου 21:00 2023

BBC

Οι τακτικές που χρησιμοποιούνται είναι τυποποιημένες και προβλέψιμες. Αμφότεροι κάνουν εκτεταμένη χρήση του πυροβολικού, οι Ρώσοι καταναλώνουν 30.000 βλήματα ημερησίως, ενώ οι Ουκρανοί 10.000. Στην συνέχεια εκτοξεύουν μετωπικές επιθέσεις, με υψηλές απώλειες και μηδαμινά κέρδη. Η απουσία των «**ταλαντούχων**» στρατηγών που θα εμπνεύ-

σουν, θα κερδίσουν την αφοσίωση των υφισταμένων τους και θα συλλάβουν «τον ελιγμό» που θα οδηγήσει σε ολοκληρωτική νίκη είναι αισθητή και στις δύο στρατούς. Στρατηγοί όπως ο Βρετανός Μπερνάρντ Μοντγκόμερυ[1], ο Αμερικανός Ομάρ Μπράντλεϋ[2], ο Ρώσος Αλεξάντερ Βασιλέφσκυ[3], ο Γερμανός Έριχ φον Μάνσταϊν[4] και πολλοί άλλοι κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ή ο Ισραηλινός Μοσέ Νταγιάν[5] κατά τους Αραβοϊσραηλινούς πολέμους δεν φαίνεται να υπάρχουν πλέον. Η παροχή τεραστίου όγκου πληροφοριών και η δυνατότητα των προσομοιώσεων έχει υποσκελίσει τις ενέργειες που είναι απόρροια της φαντασίας και των ξεχωριστών ικανοτήτων των ταλαντούχων στρατιωτικών ηγητόρων. Η κατάσταση αυτή παρατηρείται σε όλες τις εκφάνσεις των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και αποτελεί το τίμημα της ψηφιακής εποχής.

Οι Απώλειες.

Ο ακριβής αριθμός των απωλειών θα γίνει γνωστός μετά το τέλος του πολέμου, όπως συμβαίνει σε όλες τις συρράξεις. Οι εμπόλεμοι, ο ΟΗΕ, οι υπηρεσίες πληροφοριών διαφόρων χωρών και τα διεθνή δίκτυα ειδήσεων, ανακοινώνουν διαφορετικά νούμερα. Με τις μέχρι σήμερα πληροφορίες από διάφορες πηγές οι απώλειες των εμπολέμων εκτιμώνται όπως παρακάτω:

ΟΥΚΡΑΝΙΑ.

Άμαχοι, 11.000 νεκροί, 15.000 τραυματίες.

Στρατιωτικοί: 80-100.000 νεκροί, 90-110.000 τραυματίες, 15.000 αγνοούμενοι, 3,500 αιχμάλωτοι.

ΡΩΣΙΑ.

Στρατιωτικοί:

Τακτικός Στρατός: 90-100.000 νεκροί, 150.000-180.000 τραυματίες.

Περιοχές Λουγκάνσκ και Ντονέσκ: 20.000 νεκροί

Μισθοφόροι της Βάγκνερ: 20.000 νεκροί, 40.000 τραυματίες.

Συνολικές απώλειες των εμπολέμων: 220-260.000 νεκροί, 295-365.000 τραυματίες.

Η Ανθρωπιστική Κρίση.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ, περί τους 18.000.000 αμάχων έχουν ανάγκη ανθρωπιστικής βοήθειας και προστασίας. 6 εκατομμύρια Ουκρανοί έχουν καταφύγει σε άλλες χώρες και άλλοι τόσοι έχουν εγκαταλείψει τις πόλεις τους και αναζητούν καταφύγιο εντός της χώρας τους.

Οι πρόσφυγες από τις καταληφθείσες περιοχές Ντονέσκ, Λουγκάνσκ, Χερσώνας και τη Κριμαία ανέρχονται σε 1,8 εκατομμύρια.

Κόστος Πολέμου.

Ο πόλεμοι γενικά είναι πολύ δαπανηροί και είναι αδύνατο να υπολογισθούν με ακρίβεια τα ποσά που δαπανούνται, γιατί υπάρχουν οι άμεσες και οι έμμεσες δαπάνες.

Άμεσες δαπάνες.

Οι Άμεσες δαπάνες αφορούν;

i. Τον εφοδιασμό των στρατευμάτων σε τροφή, ιματισμό, κατάλυμα, καύσιμα, πυρομαχικά, διακομιδές και περίθαλψη τραυματιών.

ii. Το κόστος αναπληρώσεως των οπλικών συστημάτων (αρμάτων μάχης, πυροβόλων, οχημάτων, αεροσκαφών, πλοίων κ.α.) που καταστρέφονται.

iii. Οι δαπάνες αποκαταστάσεως των στρατιωτικών και πολιτικών εγκαταστάσεων που πλήττονται.

iv. Η παροχή στεγάσεως, περιθάλψεως και σιτίσεως των αμάχων.

v.

Σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό Forbes[6] , η μαζική ρωσική πυραυλική επίθεση της 29^η Δεκεμβρίου 2023 κατά του Κιέβου και της Χερσώνας κόστισε 1,273 δις δολάρια, ενώ αυτή της 2ας Ιανουαρίου 2024 επιπλέον 620 εκατ. δολάρια.

Έμμεσες δαπάνες.

Οι έμμεσες δαπάνες σχετίζονται με την μείωση του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος(ΑΕΠ), λόγω αυξημένων εξόδων συνεπεία του πολέμου και αφορούν:

i. Στις πάσης φύσεως καταβαλλόμενες αποζημιώσεις των θυμάτων του πολέμου.

ii. Στην αύξηση των δαπανών για την υγειονομική περίθαλψη.

iii. Στην αποκατάσταση των καταστραφέντων δημοσίων έργων.

iv. Στην μείωση των εξαγωγών.

v. Στη ελάττωση της αγροτικής και βιομηχανικής παραγωγής λόγω μειώσεως των εργατικών χεριών.

vi. Στο περιορισμό των φορολογικών εσόδων.

vii. Στο μηδενισμό των εσόδων από τον τουρισμό.

Πέρα των παραπάνω υπάρχει πλήθος άλλων εξόδων που συνδέονται με τη διεξαγωγή του πολέμου.

Ουκρανία.

Για την Ουκρανία η δαπάνη για κάθε ημέρα πολέμου ανέρχεται σε 316 εκατομμύρια ευρώ. Μέχρι σήμερα έχουν δαπανηθεί 223 δισεκατομμύρια Ευρώ (316 εκατ. X 706 ημέρες). Το ΑΕΠ της Ουκρανίας από τα 168 δις Ευρώ το 2022 μειώθηκε στα 152 δις το 2023, μείωση 29%. Η Ουκρανία έχει λάβει μέχρι τώρα στρατιωτική και οικονομική βοήθεια από 54 χώρες[από όλα τα κράτη μέλη του NATO και της ΕΕ(πλην Ουγγαρίας, Κύπρου και Μάλτας). Η βοήθεια που έχει δοθεί από τις 10 πρώτες σε ύψος βοήθεια χώρες ανέρχεται σε 87 δις Ευρώ. Οι ΗΠΑ κατέχουν τη πρώτη θέση με 45 δις Ευρώ, ακολουθούν Γερμανία 17, Ηνωμένο Βασίλειο 6,6, ΕΕ 5,6, Νορβηγία 3,6, Δανία 3,5, Πολωνία 3, Νορβηγία 2,5, Σουηδία 2,1 και ο Καναδάς 2,1(όλοι οι αριθμοί αφορούν δις Ευρώ)]. Η συνολική οικονομική βοήθεια προς την Ουκρανία ξεπερνάει τα 100 δις Ευρώ.

Ρωσία.

Το ΑΕΠ της Ρωσίας το 2022 ανήλθε σε 1,5 τρισεκατομμύρια δολάρια, παρουσιάζοντας μείωση κατά -2,07 σε σχέση με το 2021, που αντιστοιχεί σε 31 δις δολαρίων. Σύμφωνα με τις περισσότερες εκτιμήσεις το κόστος πολέμου για την Ρωσία κυμαίνεται από 450 με 900 εκατ ευρώ την ημέρα, έχοντας διατεθεί μέχρι σήμερα 317 με 645 δις ευρώ.

Εκτιμήσεις.

Τόσο η Ρωσία, όσο και η Ουκρανία έχουν κάνει κατάλληλη οργάνωση του εδάφους, κατασκευάζοντας διαδοχικές αμυντικές γραμμές, οι οποίες είναι δύσκολο να διασπαστούν. Κατά το 2024 το πιθανότερο είναι να επιδοθούν σε ένα αγώνα φθοράς στη γραμμή αντιπαραθέσεως και βομβαρδισμούς στόχων από αέρος. Όλα θα κριθούν από τη θέληση και την αντοχή των Ουκρανών και των Ρώσων να συνεχίσουν να μάχονται. Οι ΗΠΑ και η Δύση με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο θα συνεχίσουν να εφοδιάζουν την Ουκρανία.

Η έκβαση του πολέμου δεν θα κριθεί από την επάρκεια των μέσων, αλλά από τη δυνατότητα αναπλήρωσεως των ανθρώπινων απωλειών, με την Ουκρανία, λόγω μικρότερου ανθρώπινου δυναμικού προς στράτευση, να υστερεί έναντι της Ρωσίας. Στην ζωή πάντοτε ελλοχεύει το απροσδό-

κητο, ενώ η ιστορία έχει καταγράψει ανατροπές πέρα από τη λογική και τις προβλέψεις.

Στο πόλεμο ο επιτιθέμενος έχει τη πρωτοβουλία. Ως εκ τούτου η Ουκρανία θα πρέπει να επιτεθεί για εκδιώξει τους Ρώσους από τα εδάφη που έχει καταλάβει. Ο Απρίλιος είναι η καταλληλότερος μήνας από απόψεως καιρού για την επανάληψη επιθετικών επιχειρήσεων, γιατί το έδαφος στεγνώνει και οι κινήσεις γίνονται ευκολότερες. Η λάσπη εξακολουθεί να αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια των χερσαίων επιχειρήσεων. Τα αποτελέσματα σε κάθε πόλεμο είναι τρία, νίκη, ήττα, ή ισοπαλία με την έννοια κηρύξεως ανακωχής όταν οι εμπόλεμοι δεν μπορούν καταγάγουν ολοκληρωτική νίκη. Για την Ουκρανία το ενδεχόμενο καταλήψεως της από την Ρωσία, αλλά και ή αποτυχία απελευθέρωσης των κατεχομένων περιοχών ισοδυναμούν με ήττα.

Διαπιστώσεις-Συμπεράσματα.

Ο Ρωσο-ουκρανικός πόλεμος απασχολεί τη παγκόσμια κοινότητα, ενώ οι αποφάσεις που λαμβάνονται στην Ουάσιγκτον, στις Βρυξέλλες στη Μόσχα, αλλά και στην Πιονγκγιάνγκ επηρεάζουν άμεσα τη διεξαγωγή του. Τόσο στην Ουκρανία, όσο και στο Ισραήλ διεξάγονται ολοκληρωτικοί πόλεμοί στους οποίους εμπλέκονται οι κοινωνίες των αντιμαχόμενων κρατών. Το τίμημα των πολέμων είναι η πάντοτε υψηλό, με κυριότερο τη απώλεια των ανθρωπίνων ζωών. Στην Ελλάδα η απώλεια μίας ζωής, από δολοφονική ενέργεια, μας απασχολεί συνήθως για αριθμό ημερών, ενώ για την απώλεια δεκάδων, ή εκατοντάδων στρατιωτών στην Ουκρανία, ή και σε άλλους πολέμους αφιερώνεται πολύ λιγότερος χρόνος. Για τους μη συμμετέχοντες τα θύματα και οι καταστροφές των διεξαγόμενων επιχειρήσεων αποτελούν ανακοινώσεις των δελτίων ειδήσεων και άρθρα του γραπτού τύπου, που διεγείρουν τα συναισθήματά μας, ανάλογα με τα πιστεύω, τις πεποιθήσεις και την ιεράρχηση των αξιών της καθεμιάς και του καθενός.

Οι εκτός του πολέμου ενδιαφέρονται για τη μεγάλη εικόνα και λησμονούν ότι σχηματίζεται από τη δράση πολλών ανθρώπων, των οποίων η ζωή βρίσκεται υπό συνεχή απειλή. Ο άνθρωπος συνιστά το πιο κρίσιμο παράγοντα του πολέμου. Η αφοσίωση, η ανδρεία, η πίστη, το θάρρος, η θέλησις, το αίσθημα του καθήκοντος σε συνδυασμό με τις γνώσεις και τις

δεξιότητες αποτελούν τα αναντικατάστατα στοιχεία για την κατάκτηση της νίκης. Δεν πωλούνται, αλλά αποκτώνται σε βάθος χρόνου κοπιαστικά και συστηματικά. Οι πιστοί και φιλίτιμοι στρατιώτες δεν εγκαταλείπουν τη θέση τους και μάχονται μέχρι της «τελευταίας ρανίδας του αίματος τους», τηρώντας τον όρκο που έδωσαν. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι κάτι απλό, ούτε έρχεται από μόνο του, ή το λέει η καρδιά ή δεν το λέει. Και όπως γράφει ο Κωνσταντίνος Καβάφης στο ποίημα του, «**Che fece ...il gran rifiuto**(που, από δειλία, έκανε τη μεγάλη άρνηση)».

**Σέ μερικούς ανθρώπους έρχεται μιὰ μέρα
πού πρέπει τὸ μεγάλο Ναί ἢ τὸ μεγάλο τὸ Ὅχι
νὰ ποῦνε. Φανερώνεται ἀμέσως ὅποιος τ' ὄχει
ἔτοιμο μέσα του τὸ Ναί, καὶ λέγοντάς το πέρα
πηγαίνει στήν τιμὴ καὶ στήν πεποίθησή του.
Ὁ Ἄρνηθὲς δὲν μετανιώνει. Ἄν ρωτιοῦνταν πάλι,
ὄχι θὰ ξαναέλεγε. Κι ὅμως τὸν καταβάλλει
ἐκεῖνο τὸ ὄχι — τὸ σωστό — εἰς ὅλην τὴν ζωὴ του.**

**Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.
Ιανουάριος 2024.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

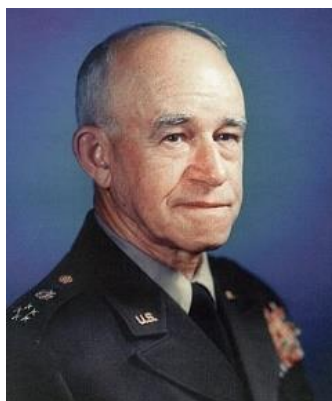
[1] Ο Στρατάρχης Μπέρναρντ Λο Μοντγκόμερυ[υποκοριστικό Μόντυ,(1887-1976)], γεννήθηκε στο Λονδίνο και ήταν το τέταρτο από τα 9 παιδιά του ιερέα Ερρίκου Μοντγκόμερυ και της Μάουντ Φαράρ. Το 1907 αποφοίτησε με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού Πεζικού από την Στρατιωτική Ακαδημία του Σαντχέρστ. Έλαβε μέρος στο Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και τραυματίστηκε δύο φορές πολύ σοβαρά. Το 1944 προήχθη σε Στρατάρχη και συμμετείχε στην απόβαση της Νορμανδίας δεύτερος στην ιεραρχία μετά τον Αϊζενχάουερ, με τον οποίο όμως διαφωνούσε συχνά. Μετά τον πόλεμο τοποθετήθηκε από το 1951 έως το 1958 υποδιοικητής στο Ανώτατο Στρατηγείο των Συμμαχικών Δυνάμεων στην Ευρώπη [SHAPE-(Supreme Headquarters Allied Powers Europe)], με διοικητή τον Αϊσενχάουερ. Ο Τσώρτσιλ τον είχε περιγράψει ως «Αδάμαστος στην ήττα και ανυπόφορος στη νίκη!». Το 1927 νυμφεύθηκε την Μπέττυ Κάρβερ(χήρα Αξιωματικού με δύο τέκνα από το πρώτο γάμο) με την οποία απέκτησε

ένα υιό τον Νταίβιντ. Ο Μοντγκόμερυ ήταν γεννημένος στρατιώτης, κατάρτισμένος, με στρατηγική αντίληψη, ήξερε πως να κερδίζει την εμπιστοσύνη των ανδρών του και να ανυψώνει το ηθικό τους. Πίστευε ότι: **«Η ηγεσία στηρίζεται στην αλήθεια και το χαρακτήρα, ο ηγέτορας πρέπει να υπηρετεί την αλήθεια και να την καταστήσει το επίκεντρο ενός κοινού σκοπού».**

Ο Στρατάρχης Μπέρναρντ Λο Μοντγκόμερυ.

[2] Ο Στρατηγός πέντε αστέρων Ομάρ Μπράντλεϊ [(1893-1981) Omar Bradley], συμμετείχε στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Το 1942, ως διοικητής του II Σώματος στρατού στη Βόρειο Αφρική και το 1943 στην απόβαση της Σικελίας. Κατά την απόβαση της Νορμανδίας και την απελευθέρωση της Ευρώπης του ανατέθηκε η διοίκηση του συνόλου των χερσαίων αμερικανικών δυνάμεων. Υπήρξε ο πρώτος Αρχηγός των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων και προϊστάτο της σχεδίασης και διεξαγωγής του πολέμου της Κορέας.

Ο Στρατηγός Ομάρ Μπράντλεϊ.

[3] Ο Στρατάρχης Αλεξάντερ Βασιλέφσκι [Aleksandr Vasilevsky (1895-1977)] κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έφερε το βαθμό του Λοχαγού του

πεζικού του Τσαρικού Στρατού. Μετά την Οκτωβριανή επανάσταση του 1917 εντάχθηκε στο Κόκκινο Στρατό. Από το 1919 έως το 1922 συμμετείχε στο Ρώσο-πολωνικό πόλεμο. Το 1937 επιβίωσε των μεγάλων εκκαθαρίσεων του Στάλιν. Τον Αύγουστο του 1941, τοποθετήθηκε στην θέση του Διευθυντού των Επιχειρήσεων του Ρωσικού γενικού Επιτελείου. Τον Ιανουάριο του 1943 προήχθη σε Στρατηγό και 29 ημέρες μετά έλαβε το βαθμό του Στρατάρχη και διεύθυνε τις επιχειρήσεις στο μέτωπο της Ουκρανίας. Μετά την ανακατάληψη της Οδησού υπήρξε ο δεύτερος αξιωματικός μετά τον Στρατάρχη Ζούκοφ, που του απονεμήθηκε το παράσημο της Νίκης. Το Ιούλιο του 1944 έλαβε τη διάκριση του «Ήρωος της ΕΣΣΔ».

Ο Στρατάρχης Αλεξάντερ Βασιλέφσκι.

[4] Ο Στρατάρχης Έριχ Έντουαρντ φον Μάνσταϊν [Erich Eduard von Manstein, (1887-1973)]. Ήταν το 10^ο παιδί του Eduard von Lewinski, τον οποίο υιοθέτησε η άτεκνη αδελφή της μητέρας του Hedwig von Manstein. Η οικογένειά του ανήκε στη πρωσική στρατιωτική αριστοκρατία. Κατάταχθηκε νεαρός στο στρατό και υπηρέτησε τόσο στο Δυτικό όσο και στο Ανατολικό Μέτωπο κατά τη διάρκεια του Α΄ Πρώτου παγκοσμίου Πολέμου (1914-18), όπου τραυματίστηκε σοβαρά. Κατά την περίοδο του μεσοπολέμου εργάστηκε για την αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων της Γερμανίας. Κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο συμμετείχε σε όλες τις εκστρατείες (Πολωνία, Γαλλία, Σεβαστούπολη, Λένινγκραντ, Στάλινγκραντ, Χάρκοβο, Κουρσκ) περιβληθείς με το μανδύα του θρύλου, τόσο για τις επιτελικές του δεξιότητες, όσο και για τις διοικητικές του ικανότητες. Στις 23 Αυγούστου 1945 παραδόθηκε στους Βρετανούς, τους οποίους πίεσαν οι Σοβιετικοί να τον εκδώσουν για να δικαστεί στην ΕΣΣΔ. Το 1949 δικάστηκε σε 18 χρόνια φυλάκιση για εγκλήματα που διαπράχθηκαν σε περιοχές που υπάγονταν στη διοίκησή του, αλλά παρέμεινε έγκλειστος μέχρι το 1953. Ο Μάνσταϊν μετά την αποφυλάκισή του, κλήθηκε από τον τότε Καγκελάριο Κόντραντ Αντενάουερ ως Σύμβουλος Εθνικής Άμυνας για την συγκρότηση

του νέου γερμανικού στρατού, επικειμένης της εντάξεως της Δυτικής Γερμανίας στο NATO. Το 1955 κυκλοφόρησε το βιβλίο του «Νίκαι Απωλεσθείσαι (Verlorene Siege)». Ο Μάνσταϊν απεβίωσε στις 10 Ιουνίου 1973 στο Μόναχο. Του αποδόθηκαν πλήρεις στρατιωτικές τιμές, ενώ την κηδεία του παρακολούθησε πλήθος υφισταμένων του όλων των βαθμών. Στις νεκρολογίες τους οι Times έγραψαν: «Η αναγνώριση και η επιβολή του προερχόταν από τη νοητική του ισχύ και το βάθος των γνώσεών του», ενώ το περιοδικό Spiegel επισήμανε: «Βοήθησε στην πορεία προς την καταστροφή, παραπλανημένος από μια τυφλή αίσθηση του καθήκοντος». Θεωρείται από πολλούς ο ικανότερος από τους Γερμανούς Στρατηγούς του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ο Στρατάρχης Έριχ φον Μάνσταϊν.

[5] Ο Στρατηγός Μοσέ Νταγιάν (1915-1981), ξεκίνησε τη στρατιωτική του καριέρα ως έφηβος πολεμώντας εναντίον των Βρετανών και των Παλαιστινίων, ενώ με τη κήρυξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου κατατάχθηκε στο βρετανικό στρατό. Το 1948, κατά τη διάρκεια του πρώτου Αραβο-Ισραηλινού πολέμου, αμέσως μετά την ανακήρυξη του Ισραήλ σε ανεξάρτητο κράτος, ο 32χρονος Νταγιάν πέτυχε σημαντικές νίκες στην κοιλάδα του Ιορδάνη. Το 1956 στην κρίση του Σουέζ ήταν αρχηγός του Επιτελείου Στρατού και μέσα σε μία εβδομάδα κατέλαβε τη χερσόνησο του Σινά. Το 1967 κατά το πόλεμο των 6 ημερών, ο Στρατηγός Νταγιάν, ως υπουργός Εθνικής Αμύνης του Ισραήλ, έγινε παγκοσμίως γνωστός για τις τολμηρές στρατιωτικές του νίκες ενάντια σε αριθμητικά πολλαπλάσιες Αραβικές δυνάμεις. Με αιφνιδιαστικό χτύπημα κατέστρεψε ολοσχερώς την αιγυπτιακή πολεμική αεροπορία πριν προλάβει να απογειωθεί και ταυτόχρονα εισέβαλε στη Συρία κατακτώντας τα υψώματα Γκολάν που μέχρι σήμερα κατέχει το Ισραήλ. Το 1941, πολεμώντας με τις βρετανικές δυνάμεις, τραυματίστηκε σοβαρά όταν μία σφαίρα χτύπησε τα κιάλια που χρησιμοποι-

ούσε με αποτέλεσμα να χάσει το αριστερό του μάτι. Έκτοτε φορούσε ένα μαύρο «πειρατικό» κάλυμμα για το υπόλοιπο της ζωής του, κάτι που τον έκανε μία από τις πιο διάσημες φιγούρες της διεθνούς πολιτικής σκηνής.

Ο Στρατηγός Μοσέ Νταγιάν.

[6] Το Forbes είναι ένα αμερικανικό επιχειρηματικό περιοδικό που ιδρύθηκε το 1917 από τον Μπέρτι Φόρμπος. Το 2014 αγοράστηκε από την εταιρεία «Ενοποιημένες Επενδύσεις Whale Media(Integrated Whale Media Investments) με έδρα το Χονγκ Κονγκ. Ο πρόεδρος και αρχισυντάκτης του είναι ο Στηβ Φόρμπος. Το Forbes εκδίδεται οκτώ φορές το χρόνο και παρουσιάζει άρθρα για θέματα χρηματοδότησης, βιομηχανίας, επενδύσεων και μάρκετινγκ. Αναφέρει επίσης σχετικά θέματα όπως η τεχνολογία, οι επικοινωνίες, η επιστήμη, η πολιτική και το δίκαιο. Έχει διεθνή έκδοση στην Ασία καθώς και εκδόσεις που παράγονται με άδεια σε 27 χώρες και περιοχές σε όλο τον κόσμο. Το περιοδικό είναι γνωστό για τις λίστες και τις κατατάξεις του, συμπεριλαμβανομένων των πλουσιότερων Αμερικανών, των 30 πιο αξιοσημείωτων νέων κάτω των 30 ετών των πλουσιότερων διασημοτήτων της Αμερικής, των κορυφαίων εταιρειών του κόσμου. Το μότο του περιοδικού Forbes είναι **«Άλλαξε τον κόσμο»**.

Η Ελληνική έκδοση του Forbes.

Πηγή : <https://www.istorikadromena.gr/>